

— Ἐξηγήθητι, εἶπεν ὁ Γεώργιος ἐκπλαγεῖς.

— Λέγεις ἐξ ἑνὸς ὅτι ἡ γυνὴ αὐτὴ εἶνε θείας καλλονῆς.

— Βεβαίως.

— Λέγεις ἐξ ἄλλου ὅτι ὁ σουλτάνος ἀγνοεῖ τὴν παρουσίαν τῆς.

— Ἀναμφιβόλως.

— Καὶ ἐν τούτοις, αὐθέντα, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἀλκενδῆς, μέλλεις νὰ δείξης εἰς τὸν Ροκνεδδὴν ὅτι ἔχει εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ θησαυρὸν τοιοῦτον. Συμπέρανε ἐκ τῆς ἐντυπώσεως, τὴν ὁποῖαν ἐπροξένησεν εἰς σέ, ὁποῖαν ἤθελε προξενήσει εἰς ἐκεῖνον.

Ὁ Γεώργιος ἀνεκάγχασεν.

— Μὰ τὸν Θεόν, ἔχεις δίκαιον, εἶπε παιδρυνθεῖς.

— Ἐννοεῖς.

— Ἄν ἐννοῶ... οὐδὲν ἀπλούστερον... δηλαδή ὁ σουλτάνος δὲν θὰ ἴδῃ ποτὲ αὐτὴν τὴν εἰκόνα... ἡ εἰκὼν αὐτὴ δὲν θὰ τελειώσῃ ποτέ· δὲν θὰ εἰσέλθῃ ποτὲ εἰς τὴν στοὰν τοῦ γέροντος. Ἀλκενδῆ, μ' ἔκαμες μεγάλην ἐκδούλευσιν, καὶ σοὶ ὑπόσχομαι νὰ σοὶ κάμω ὁποῖαν χάριν μοῦ ζητήσης.

Εἰς τὰς λέξεις ταύτας ὁ Ἀλκενδῆς ἐμεϊδίασεν.

— Ἀγαπᾷς λοιπὸν τὴν γυναῖκα αὐτὴν; ἠρώτησε μετὰ τινος δειλίας καὶ χαμηλῶν τὸς ὀφθαλμούς.

— Τὸ πιστεύω τοῦλάχιστον, ἀπήντησεν ὁ Γεώργιος.

— Τῆς ὠμίλησες;

— Ἐκαμα κᾶτι τι καλλίτερον.

— Τί;

— Ἡτύχησα νὰ λάβω παρ' αὐτῆς ὠραῖαν ἀνθοδέσμην τὴν ὁποῖαν ἐκράτει.

Ὁ Ἀλκενδῆς ὠχρίασεν ἐλαφρῶς.

— Εἶνε δυνατόν; ἠρώτησε μετὰ παλμῶν.

— Παρατήρησον.

Καὶ ὁ Γεώργιος ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὴν ἀνθοδέσμην, ἣν ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ στήθους του. Ὁ Ἀλκενδῆς τὴν ἔλαβε μετὰ σπουδῆς καὶ τὴν ἐξήτασε ταχέως.

Συνέκειτο ἐκ τῶν παραδοξοτέρων ἀνθέων, τῶν ὁποίων τὰ χρώματα ἐκ πρώτης ὄψεως δὲν ἐφαίνοντο συνηρμοσμένα πολὺ ἐπιτυχῶς. Ἦτο μίγμα ποιηθὲν ἐν σπουδῇ, χρυσανθέμου καὶ ροδονιας.

Ὁ Ἀλκενδῆς, ἐπιστρέφων τὴν ἀνθοδέσμην εἰς τὸν κύριόν του, εἶχε τὸ ἦθος περιφροντι.

— Εἶσαι εὐτυχέστερος παρ' ὅσον στοχάζεσαι, εἶπε τέλος πρὸς τὸν Γεώργιον μετὰ τινος στιγμᾶς σιωπῆς.

— Καὶ διὰ τί; ἠρώτησεν ὁ ζωγράφος.

— Διότι τὰ ἄνθη αὐτὰ συνηρμόσθησαν ἐδῶ μὲ σκοπὸν ὄχι διαφορούμενον.

— Ποῖον σκοπόν;

— Γνωρίζεις, αὐθέντα, τὸ Σελάμ;

— Διόλου.

— Ἀγνοεῖς λοιπὸν τί σημαίνουν τὰ ἄνθη αὐτὰ τὰ ὁποῖα σοὶ ἔδωκε;

— Οὐδὲ λέξιν καταλαμβάνω.

— Θέλεις λοιπὸν νὰ σοὶ ἐξηγήσω τὴν ἀπόκρυφον αὐτῶν ἔννοιαν;

— Ὅθ μὲ εὐχαριστήσης πολὺ.

— Ἄκουσον, αὐθέντα, μετὰ προσοχῆς.

Ὁ Ἀλκενδῆς ἔλαβε τὴν ἀνθοδέσμην ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ζωγράφου, καὶ ὀρίζων τὰ ἄνθη ἐν πρὸς ἑν.

— Τὸ χαιρέφυλλον τοῦτο, εἶπε μετρῶν τὰς λέξεις του, σημαίνει ἀγνὸν ἔρωτα· ἡ ἀνεμώνη, κλίσι ἀκαταμάχητον, φρόνησιν· τὸ χρυσάνθεμον, προστάτευσόν με, καὶ ἡ ροδονια, ἐπικαλοῦμαι τὴν συνδρομὴν σου. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ἡ δοθεῖσά σοι ἀνθοδέσμη εἶνε μικρὰ ἐπιστολή, περιέχουσα ὡς ἔγγιστα τὰ ἐξῆς:

Αἰσθάνομαι πρὸς σέ κλίσι ἀκαταμάχητον· ὁ ἔρωσ μου εἶνε ἀγνός· ἔσο φρόνιμος, ἀλλὰ προστάτευσόν με· ἐπικαλοῦμαι τὴν συνδρομὴν σου.

Νὰ περιγράψωμεν τὴν ἔκκληξιν τοῦ Γεώργιου, ἀδύνατον. Παρετῆρει ἀλληλοδιαδόχως τὴν ἀνθοδέσμην καὶ τὸν Ἀλκενδῆν, καὶ ἠρώτα ἑαυτὸν ἐὰν ὤφειλε νὰ δώσῃ πίστιν ἢ ν' ἀμφιβάλλῃ.

— Τῆ ἀληθεία, εἶπε μετὰ ζωηρότητος, εἶνε θαυμάσιον! Διὰ τοῦ Σελάμ λοιπὸν εἶνε εὐκολώτερον ν' ἀρχίσῃ τις ἀλληλογραφίαν, ἢ διὰ τῶν περικαλυμμάτων τοῦ χαρτοποιείου Μαρῖον.

— Ὡς τὸ βλέπεις, αὐθέντα.

— Εἶνε λαμπρόν! Καταργοῦνται οὕτω τὰ ταχυδρομεῖα, καὶ ἔπειτα δὲν φοβεῖται τις νὰ ἐνοχοποιηθῇ διὰ τῆς ὑπογραφῆς του.

Ὁ Γεώργιος ἐσκέφθη ἐπὶ τινος στιγμᾶς ἔπειτα ἐπανάλαβεν ἀμέσως σχεδόν, ὡς ὑπὸ τινος ἰδέας καταληφθεῖς:

— Ἀλλὰ τὸ γραμματίον τοῦτο ἀποτείνεται ἄρα γε πρὸς ἐμέ;

— Ἀναμφιβόλως.

— Ἐν Γαλλίᾳ εἶνε συνήθεια ν' ἀπαντᾷ τις εἰς πᾶσαν ἐπιστολήν, τὴν ὁποῖαν λαμβάνει.

— Καὶ ἐν Περσίᾳ τὸ ἴδιον· ὅθεν ὀφείλεις ν' ἀποκριθῆς εἰς τὴν ἐρωμένην σου.

— Ἐχεις δίκαιον· ἀλλὰ δὲν γνωρίζω, ὡς βλέπεις, τὴν γλῶσσαν τῶν ἀνθέων.

— Τὴν γνωρίζω ἐγώ, παρετῆρησεν ὁ Ἀλκενδῆς.

— Καλὰ λέγεις· ἀναθέτω λοιπὸν εἰς τὴν φροντίδα σου τὴν ἀπάντησιν.

— Τὸ παραδέχομαι.

— Αὐριον θὰ μοὶ φέρῃς ἀνθοδέσμην, διὰ τῆς ὁποίας θὰ πληροφορῆς τὴν Κιαιμιλὲ ὅτι τὴν ἀγαπᾷ, ὅτι κατέθελες τὴν καρδίαν μου, ὅτι μόνη ἐπιθυμία μου εἶνε νὰ γείνη σύζυγός μου καὶ ὅτι δύναται νὰ βασισθῇ εἰς τὴν ἀρωσίσιν μου.

Ὁ Ἀλκενδῆς οὐδὲν ἀπεκρίνατο· ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον λίαν πρῶτ' ἔφερεν εἰς τὸν κύριόν του ἀνθοδέσμην, συγκειμένην ἀπὸ ναρκίσσους, κίτρινα ρόδα καὶ ἄλλα ἄνθη, καὶ ἔχουσιν τὴν ἐξῆς ἔννοιαν: Τήκομαι ἐξ ἔρωτος· σέ ζητῶ διὰ σύζυγον· σοὶ προσφέρω τὴν καρδίαν μου· βασισθητι ἐπὶ τῆς ἀρωσίσσεώς μου.

Μετ' ὀλίγην ὥραν ὁ Γεώργιος κατηύθυνε εἰς τὸ χαρέμιον, κρατῶν τὴν ἀνθοδέσμην κεκρυμμένην ὑπὸ τὸν μανδύαν του... Εἶχεν ἐν τῇ καρδίᾳ τὸν οὐρανόν.

[Ἐπεταί τὸ τέλος].

## ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν. Φύλλα προηγούμενα εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν, εἰς πάντα τὰ ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων, καὶ τοῖς κ.κ. Ἀνταποκριταῖς ἡμῶν.

## La Saison

(Ἡ ΕΠΟΧΗ)

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΥΟ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Πρώτη ἔκδοσις: 24 ἀριθμοὶ περιέχοντες πλεόν τῶν 2000 σχεδίων διὰ πάντα τὰ ἀντικείμενα τοῦ καλλωπισμοῦ τῶν Κυριῶν, δι' ἀσπρόρουχα, ἐνδύματα κορασιῶν, παίδων, ἀσπρόρουχα, ἐνδύματα ἀνδρῶν καὶ νεανίσκων, ὀθόνας κλίνης, τραπέζης, καλλωπισμοῦ κτλ. Πάντα τὰ εἶδη ἐργασίας τῶν Κυριῶν.

12 πίνακες περιέχοντες, πλὴν πολλῶν ὑποδειγμάτων κεντήματος, ἀρχικὰ στοιχεῖα, μονογράμματα κτλ. τοῦλάχιστον 200 σχήματα φυσικοῦ μεγέθους καὶ πλεόν τῶν 400 σχεδίων κεντήματος, soutache κτλ.

Τιμὴ συνδρομῆς ἀπλῆς ἐκδόσεως:

Διὰ τὰς Ἀθήνας: ἐξάμηνος δρ. 5. Ἐτησία δρ. 10  
Διὰ τὰς ἐπαρχίας » » 6. » » 12

Ἐκδοσις πολυτελής: περιέχουσα πάντα τ' ἀνωτέρω πρὸς τούτοις δὲ 36 εἰκόνας συρμῶν χρωματισμένας κατ' ἔτος.

Τιμὴ συνδρομῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως

Διὰ τὰς Ἀθήνας: ἐξάμηνος δρ. 10. Ἐτησία δρ. 20  
Διὰ τὰς ἐπαρχίας » » 12. » » 24

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΟΙ

ἐγγράφονται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν.

## MAGAZINE ILLUSTRÉ DE LA FAMILLE

Paraît à Paris le 5 et le 20 de chaque mois

PRIX DES ABONNEMENTS:

Six mois: fr. 9. — Un an: fr. 16.

## ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν ὑπάρχει χειρόγραφος κατάλογος Μυθιστορημάτων, δεδεμένον τῶν πλείστων, τοῦ Δουμᾶ, Μοντεπέν, Ρισβούργ, Βελώ, Τεράτλ, κτλ. Τὰ μυθιστορήματα ταῦτα ἀποτελοῦσιν ἀληθῆ Μυθιστορηματικὴν Βιβλιοθήκην, πωλοῦνται δὲ εἴτε ὅλα ὁμοῦ ἢ καὶ χωριστά. Μεταξὺ τῶν μυθιστορημάτων τούτων ὑπάρχει ὀλόκληρος ἡ σειρά τῶν «Δραμάτων τῶν Παρισίων», συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς «Ὁραίας Ἀνοκόμενου», καὶ πλείστα ἄλλα σπάνια καὶ δυσεύρετα μυθιστορήματα.